

Къщичка на вълшебните думи

Мини проект

Първа „А“ група „Палечка“

Втора част

*В няколко последователни ситуации и извън режимни моменти
Децата се запознаха с вълшебните думички.*

Приказка за вълшебните думички

*Имало едно време в много стари времена, а сигурно и сега я има
една приказна страна, която се наричала Доброландия, и в която живеели
много вълшебни думички. Най-добрите и известните сред тях били:*

МОЛЯ, БЛАГОДАРЯ, ИЗВИНЯВАЙ, ЗАПОВЯДАЙ.

*Тези думички били толкова добри, че навсякъде хората ги обичали
и за тях всички врати били отворени. Хората често ги вземали със себе си,
когато пътували, а децата ги използвали винаги, когато играели
или били на детска градина.*

*Вълшебните думички живеели в красива къща-всички се разбирали много
и си помагали.*

*Но един ден се появило едно сърдито и лошо момче. То завидяло на думичките,
Че всички ги обичат и уважават и решило да се разправи с тях.*

Започнало да ги рита, да ги удря, да ги блъска и обижда. Счупило прозорците на къщичката им. Настанала такава олелия и бъркотия, че вълшебните думички се изпокрили, бягайки от къщата, а други започнали да се бият, да се спъват..... Никой никого не обичал, никой на никого не се извинявал, никой не се обръщал вежливо и към и към по-големите хора.

Ами сега? Какво да се прави? Доброландия станала най-мрачната страна на света. Било ужасно да се чува вместо „Моля, заповядай“ - „На, дръж“. Не се чувала даже вълшебната думичка „Извинявай“!

Надвиснали тъмни облаци над Доброландия, задухал силен вятър, който разрушил Къщичката на вълшебните думички, завалял силен дъжд.....

Без Моля, Благодаря, Извинявай било страшно и мрачно. Децата спрели да говорят, а възрастните започнали да се карат.

В началото лошото момче се смеело на станалото, но после му станало скучно, защото никой не искал да играе с него. Тогава то се разплакало, отишло при майка си и ѝ казало какво е сторило.

Майка му била много добра жена и му обяснила, че за всяка грешка има решение, и че утрото е по-мъдро от вечерта.

Цяла нощ момчето не могло да заспи. На сутринта хукнало да търси вълшебните думички. Дълго обикаляло по улиците, и най-накрая намерило Думичките свити и треперещи на една пейка в парка. Момчето се приближило, навело глава и тихо им казало:

МОЛЯ, ИЗВИНЯВАЙТЕ, БЛАГОДАРЯ ВИ, ЧЕ ВИ ИМА!

Усмихна ли се тогава думичките, събрали се всички, момчето им направило нова къщичка. Вълшебните думички му благодарили от сърце, а то отговорило:

-Моля, няма защо. Аз Ви обичам всички и вече разбрах, че без Вас Светът е лош!

И така всички заживели задръжно-момчето пораснало, но не спирало Да разказва Приказката за вълшебните думи и , че без тях на Земята Няма приятелство и доброта!

За по-позитивна и емоционална среда обичаме да танцуваме и да се забавляваме. Така ставаме по-добри и се учим на уважение и толерантност.

*Това са нашите
емоции.
Сутрин при влизане в
групата и често през
деня споделяме
настроението си.*

*Научихме вълшебните
Думички и ни е
най-забавно, когато
танцуваме „Здравей,
какъв прекрасен ден“
или пеем песничката
„Аз знам три
думички чудесни“*

Научихме възшебните
думички „Добър ден“,
„Довиждане“, „Моля“
„Благодаря“, „Извинявай“

*Това са
нашите
емотикони-
понякога сме
весели,
понякога
тъжни.....*

Научихме вълшебните думички
„Добър ден“, „Довиждане“, „Моля“,
„Благодаря“, „Извинявай“.

Заедно с родителите им намерихме място в
„Къщичката на вълшебните думички“ -
за да открием вратата на „ВЕЖЛИВОСТТА“.

Те са толкова много, че оставихме
празни прозорчета и за другите, които ще научим.

БЛАГОДАРИМ ЗА ВНИМАНИЕТО